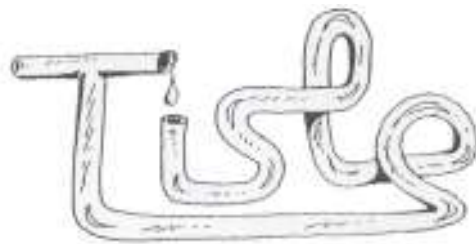

SISÄLLYSLUETTELO:

3	PÄÄKIRJOITUS
4	PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS
5	EMÄNNÄN ÄÄNI
6	EX-SETÄ
7	KEN VASTAA JOS USKALTAA
8-9	PHUKSIKAPTEENIEN PÄIVÄKIRJA
9	PHUKSIGALLUP
10-11	VIIME KEVÄÄN TAPAHTUMIA
12-13	CORONAN HISTORIA
13	TISKIN TAKANA
14-15	TISLE TESTAA KELLOT
16	KILTAKYSELYN TULOKSIA
17	SUOMEN KEMIANTEOLLISUUS RY
18	OPERAATIO ERLENMEYER
19	OLTERMANNIN HAASTATTELU
20	BILEIDEN KULKU
21	AIKAA ON VÄHÄN - KÄYTÄ SE HYVIN
22	SOSIALIDEMOKRATIAN KRIISI JA NORSU
23-25	TISLEEN AJANVIETESIVUT
26	VALMISTUNEET
27	TAPAHTUMAKALENTERI

”Parasta AA-luokkaa!”

Julkaisija: Kemistikilta, Kemistintie 1, 02150 Espoo

Päätoimittaja: Susanna Maja (susanna.maja@hut.fi)

Tähän lehteen kirjoittivat: Anna Sydänmaa, Henna Lehtola, Markus Kettunen, Olli Visuri, Johanna Uusitalo, Jani Heikkilä, Jaana Vallinmäki, Emma Nurmi sekä nimimerkkien taakse kätkeytyneet

Tähän lehteen kuvasivat: Susanna Maja, Lari Tuononen, Jouni Harju, Laura Nyfors, Tatu Miettinen, Jani Heikkilä

Painopaikka: Picaset Oy

Painos: 300 kpl

Pääkirjoittajan mietteitä päivä deadlineen jälkeen

Niinpä niin. Torstaina sain vihdoinkin ja viimein itseni kirjoittamaan pääkirjoituksen Tisleeseen. Ei se mikään kovin kummoinen teksti ollut, vaatisi vielä aika paljon muokkausta, mutta olipahan kirjaimia näyttöruudulla. Sitten perjantaina deadlinepäivänä huomaan, että muutkin vakipalstan pitäjät ovat käsitelleet samaa aihetta teksteissään. Perhana. Ei viitsisi samasta aiheesta montaa juttua lehteen laittaa, eli taitaa olla parasta kirjoittaa uusi pääkirjoitus.

Mistäs sen pääkirjoituksen nyt sitten kirjoittaisi? Aikahan on lehden tema, mutta kun siitä on tosiaan jo kirjoitettu muutamakin juttu lehteen. Jos keksisi jonkun tosi omaperäisen lähestymistavan tähän aiheeseen ja kirjoittaisi siitä. Sehän olisi hienoa! Kun vain tulisi mieleen tämä omaperäinen ja nerokas lähestymistapa. Se aika kuukaudesta? Ehkei sentään pääkirjoitukseen.

Voisihan sitä tietysti ihan vaan vaikka kirjoittaa, että heipä hei kaikille ja vielä kerran tervetuloa uusille pHukseillemme. Sitten voisi kertoa kyseisestä lehdestä, eli että lukijan kädessä on syksyn ensimmäinen Tisle, joka on teemaltaan Aika-Tisle. Voisi myös kertoa jonkun hauskan jutun siitä, miksi kyseinen lehti on juuri Aika-Tisle. Tällaista hauskaa juttua ei vain ole. Mietin koko kesän sopivaa teemaa syksyn ensimmäiselle Tisleelle, mutta pääni oli aivan tyhjää täynnä. Loppukesästä, taisi olla peräti viimeisellä työviikolla, mieleeni tuli sitten jostain Aika-Tisle, ja se miellytti minua ajatuksena. Olisipahan ainakin monipuolinen tema. Ja hyvin on juttuja lehteen tullutkin, vaikka jossain vaiheessa

hieman huolissani olinkin. Ja paljon juttuja tuli jo ennen deadlinea, mikä on erittäin positiivista. Vain kaksi juttua tuli deadlineen jälkeen, ellei joku juttu nyt vielä päästä putkahtaa jostain, en ainakaan odota enää mitään saavani.

Töissä mietin tänään, että voisin kirjoittaa pelosta ja sen kohtaamisesta. Siitä aiheesta löytyisi pari omakohtaista tarinaakin. Mutta mikä olisi silloin pääkirjoituksen tarkoitus? Sanoa kaikille, että kohdatkaa rohkeasti pelkonne, harvoin ne asiat niin pahoja ovat kuin kuvittelette. Ihan hyvä muuten, mutta ehkä se on hieman turhan lapsellinen sanoma nuorille aikuisille.

Voisinhan minä tietysti kirjoittaa vaikka siitä, kuinka vaikea on keksiä mitään kirjoitettavaa, etenkin kun pääkirjoitukseen kohdistuu aina tiettyjä odotuksia. Mutta tällainen valittelu olisi kyllä todella kuiva pääkirjoitus...

Tai sitten voisin kirjoittaa jotain todella päätöntä ja toivottaa lopuksi kaikille vain hyvää alkanutta syksyä. Ei kai se pääkirjoitus välttämättä sen kummempaa sanomaa tarvitse?

Tisle-Täti Susanna Maja

Onko opinnot kemmalla OK?

OK on myös päivä. Nimittäin osaston oma päivä. 24.10. kello 12.15 - 15. Usko omiin kykyihisi ja tule vaikuttamaan keskusteluun! Ohjelmassa puhetta verkko-opetuksesta, palautteesta, opetuksen kehittämisestä ja ydinainesanalyysistä! Tule vaikkapa vain hetkeksi!

Puheenjohtaja: Kaikkialla kaiken aikaa, onko kaikki kotona?

Nykytekniikka antaa ihmiselle mahdolluttoman paljon mahdollisuuksia tehdä kaikkea kaiken aikaa ja kaikkialla. Kehitykselle ei näy

loppua ja uusia ideoita on loputtomiin. Kaikkein pelottavinta on seurata ystävien polttavan omaa kynttiläänsä kahdesta päästä yhtä aikaa. Kun ei osaa valita, mitä haluaa, päättää ihminen valita kaiken! Tulee vähän mieleen ala-asteen kuvaamataidon tunnit ja päiväkerho kun luuli kaikkia maaleja sekoittamalla saavansa aikaan maailman kauneimman värin, mutta tuloksena olikin vain likainen ruskea. Yksin punainen, keltainen tai sininen olisi ollut loistavan värinen ja rinnakkain niitä olisi ollut ilo katsella... mutta siitä ruskeasta lopputuloksesta ei kuitenkaan kukaan nauttinut!

Varsinkin nuorilta aikuisilta, isänmaan toivoilta, oletetaan nykymaailmassa paljon: Haavekuvana maailmalla liikkuu 25-vuotias diplomi-insinööri, jolla on 10 vuotta työkokemusta, kansainvälistä kokemusta, kielitaitoa, sosiaalisuutta ja hyvät arvosanat ja lyhyt opiskeluaika. Lisäksi tällä nuorella diplomi-insinööriellä on vakaa perhetausta ja hän on valmis tekemään pitkääkin työpäivää, ylitöitä ja matkustamaan. Jos DI sattuu olemaan nainen, hän on jo hankkinut lapset tai hänellä ei ole aikomustakaan lasten hankkimiseen. Nykyaikainen

kestävän kehityksen periaate: ”Vähemmästä on saatava enemmän”, ei voi todellakaan kovin pitkälle johtaa. Jokaisen jaksamisella on rajansa ja kesätöiden esimerkki insinööristä, joka oli yhtä menoa puolitoista vuorokautta töissä yönkin ylitse, sai ainakin minut ja monet työkaverini ajattelemaan asioita!

Jossain määrin ovat asenteet kai hiukan pehmenemässä työelämässään vihdoinkin ja viimein. Muutamat osaavat lähteä ajoissa kotiin työpaikalta ja ihmissuhteetkin saatetaan joskus priorisoida töiden edelle. Kuulostaa terveeltä kehitykseltä, kunhan pysytään kohtuudessa ☺. Elämänasenteet ja arvot omaksutaan usein jo opiskelujen aikana, työnarkomaani on ehkä elänyt samalla elämänasenteella jo opiskeluaikana, opiskelunarkomaanina. Opiskeluaika on useimpien elämän kannalta erikoista ja hyvin vapaata itsenäistymisen aikaa. Tapahtumia ja tekemistä riittää paljon ja opiskelujen lisäksi on ainakin teekkariyhteisössä mahdollisuuksia harrastaa aktiivisesti lähes mitä tahansa maan ja taivaan väliltä kymmenissä erityyppisissä TKY:n alayhdistyksissä. Olisi upeata, jos jokainen meistä osaisi löytää sen oikean tasapainon opiskelun, työn, vapaa-ajan ja ihmissuhteiden väliltä. Ehkäpä juuri siinä olisi avaimet onnelliseen elämään, jos siihen vain itse osaa tyytyä!

Pirteää ja iloista syksyn alkua ja jaksamista opiskelujen kanssa!

Terveisin puhiksenne Anna

Eräs professori oli luennoimassa muutama esine edessään pöydällään. Kun luento alkoi, hän otti hiljaa tyhjän lasipurkin esille ja rupesi täyttämään sitä kivillä piripintaan. Sen jälkeen hän kysyi oppilailta oliko purkki täynnä?

He sopivat, että näin oli.

Silloin professori otti esille pikkukiviä ja kaatoi ne purkkiin ja ravisti sitä kevyesti. Pienet kivet tietysti pyörivät aukkoihin suurten kivien väliin. Hän kysyi taas oppilailta oliko purkki nyt täynnä. Hieman vaivautuneina ja naureskellen oppilaat olivat yhtä

mieltä, että purkki oli ainakin nyt täynnä.

Professori kuitenkin jatkoi esitystään kaatamalla seuraavaksi hiekkaa purkkiin. Hiekka tietenkin täytti kaiken tyhjän tilan purkissa.

”Nyt”, sanoi professori, ”haluan, että te näette tämän elämänänne. Kivet ovat tärkeitä asioita: kumppaninne, terveytenne, lapsenne – sellaisia asioita jotka tekisivät elämänne täyteläiseksi, vaikka muuta ei olisi. Pikkukivet ovat ne muut asiat joista pidätte; työnne, talonne, autonne. Hiekka on kaikki ne loput ’pienet asiat’, jotka kohottavat elämänne laatua. Jos

Emännän ääni: Kosteita kesämuistelmia

Hain juuri kehityksestä rullallisen valokuvia. Ei hullumpia, vaikka aika kahjoja olivatkin. Loppuillan kuvia ystäväni polttareista, samaa sarjaa hääkuvia ja pakolliset loppufilmin sekalaiset täyte kuvat – tällä kertaa ei tosin koirastani, ihme kyllä.

Kuvat kertovat. Melkein väittäisin, että morsiamemme – ja suurin osa muustakin sissiporukastamme – oli ollut tuntuvassa humalassa polttareitten iltapuolella. Sattuneesta syystä juhlakalumme oli aika selkeästi pääesiintyjänä filmillä: pullo huulilla, sammumassa tuoliin, sammumassa sänkyyn, sammunut sänkyyn... Hyviä bileitä! Tukka putkella painettiin koko päivä, välillä kaupunkia vaihtaen, ja koko ajan nestetankkauksesta huolehtien. Toivottavasti päättäisi ensi kesänäkin joku kaveripiiristä mennä naimisiin...

Olin itse kaasona. Kyllä jännitti. Tavoitteena oli järjestää täydellinen päivä morsiamelle, mutta se on kovin vaikeaa, jos morsian on tehnyt omia suunnitelmia päivän varalle. Perhoset kutitteli vatsassa ennen kuin saatiin morsian tukevasti kyytiin.

Toinen tapahtumarikas päivä oli hääpäivä. Olin yhdet häät nähnyt ennen näitä, nekin varmaan viisitoista vuotta sitten, ja nyt pääsin seuraamaan viikimistä alttarilta. On se erikoinen paikka – monenlaisia tunteita herättää. Olin ostanut uudet kengät häitä varten. Johtuen loppukesän huonoista kesäkenkävalikoimista oli niissä maksimaaliset korot, enkä juuri osaa kävellä moisten tappien varassa. Olin varma että kaadun matkalla alttarille.

No, en kaatunut, mutta jännitti seistä hiiskumatta suuren yleisön edessä, ystäväni tärkeimpänä päivänä. Kun hääpari selvisi alttarille, en voinut olla

huomaamatta sulhasen takin liepeen tärisevän. Se näkyi varmaan kirkon takariveille asti. Huvitti. Kun seremonia eteni herkimpään hetkeensä, tapahtui jotain liikuttavaa: morsian pyyhkäisi sulhasen silmäkulmaa. Melkein kyynel valui poskelleni. (Jälkeenpäin kuulin että sulhasen poskella oli kävellyt jonkun sortin kuoriainen. Sulhanen ei ollut uskaltanut tehdä ainuttakaan ylimääräistä liikettä toimituksen aikana, joten morsiamen oli ollut pakko ottaa ötökkä pois toisen kasvoilta.)

Häät sujuivat kuitenkin hyvin. Olin luvannut kehittää jonkun ohjelmanumeron, mutta sooloesiintyminen ei varsinaisesti ole lempipuuhaani. Rohkaisevia oli siis pakko nauttia kaksin käsin. Sittenkin yritin viivyttaa mikkiin tarttumista ja odottaa tunnelman vapautumista. No, reippaampi juomatahti takasi ainakin mukavan illan (itselleni, en tiedä muista), ja mikäs siinä juodessa kun kerran tarjotaan!

Kesästä jäi muutenkin paljon hyviä muistoja – ei ainoastaan ystävien huippuhetkiä, vaan myös omia. Eivätkä kaikki edes niin kosteita. Kun syksy pakottaa palaamaan säännölliseen ”väännä selkkaria kahteen, biletä kahdesti viikossa kolmeen, nouse seitsemältä laskareihin tai nuku kahteentoista pommiin, ja urheile jossain välissä jos jaksat” –elämäntyylisiin, voi välillä filistellä ja muistella rentoja kesähetkiä. Hymyillen.

Pirteää syksyä toivotellen

Henna

ensin täytät purkin hiekalla, siellä ei enää ole tilaa pienille tai isoille kiville.

Sama koskee myös elämää. Jos vietätte kaiken aikanne pienten asioiden parissa, ei teillä ikinä tule olemaan aikaa tärkeille asioille. Muistakaa erityisesti asiat, jotka saavat teidät tuntemaan itsenne onnellisiksi: Leikkikää lastenne kanssa. Hoitakaa terveyttänne. Viekkää kumppaninne vaikka ulos syömään, sillä tulee aina olemaan aikaa työssä käymiseen, talon siivoamiseen, roskien viemiseen jne. Priorisoikaa kivet - asiat jotka merkitsevät jotain. Asettakaa prioriteetit kuntoon. Loppu on pelkkää hiekkaa.”

Tämän sanottuaan professori myhäili itsetyytyväisyyttään, mutta yksi oppilaista ottikin tuon samaisen purkin (josta professori ja muut olivat sopineet että se on jo täynnä) ja jatkoi demonstraatiota kaatamalla purkkiin vielä olutta.

Ja kas vain: Olut tietenkin täytti kaiken jäljellä olevan tilan ja purkki oli viimein täynnä. Tosiasiahan on: riippumatta siitä kuinka täyteläinen elämäsi on, niin aina siinä on tilaa yhdelle oluelle!

Näkymätön tekijä

Ex-setä: Aikalisä, kiitos

Ajattelen, siis olen. Mutta missä olen ja milloin olen? Ja miksi ihmeessä päätäni särkee niin halvatusti?

Kyse on siis ajasta ja tuossa nimenomaisessa tapauksessa "aamusta" rankan "illan" jälkeen.

Huomaatteko kuinka lähtemättömästi aika on integroitunut kieleemme, kuinka se punoo huomaamatta hienostuneita verkkojaan tai kasvattaa köynnöksiään tekstistä toiseen, lauseesta lauseeseen. Kahvipöytäkeskusteluissakin puhutaan aina kiireestä ja kuinka ei ole aikaa, puhutaan siitä mitä tehdään illalla tai huomenna, siitä mitä tehtiin eilen jne. Olemme ajan lapsia ja sen kyllä huomaa; ajasta on tullut yhteiskunnassamme tärkeää omaisuutta, harvinaista herkkua jota ei osaa arvostaa kun sitä on ja jota todella kaippaa kun sitä on niukasti. Ikävä kyllä sitä ei varsinaisesti voi myydä tai vaihtaa, jokaisella sitä on sama määrä. Ero syntyy vain siitä, miten oman aikansa tuhlaa.

Muistan hyvin nuorempana lukemani Aku Ankan (löytynee muuten kemman Aku-arkistosta), jossa keksijä P. Peloton keksi kellon, jolla Aku pystyi pysäyttämään ajan kulun kaikkien muiden paitsi kellon kantajan osalta. Tarina päättyi luonnollisesti siihen, että karhukoplan ilkeät veljekset varastivat aikavempeleen ja pyrkivät yllätyksellisesti varastamaan Roopen rahat. Hauska ja kiehtova tarina, joka kuitenkin luo eteemme uskomattomien mahdollisuuksien kirjon; ajatelkaas

jos oikeasti voisi ottaa aikalisän aina silloin kun haluaa. Voisi pysäyttää ajan kesken hektisimmän työrupeaman ja vaikka istahtaa alas lukemaan hyvää kirjaa. Ja sitten taas jatkaa omaa kiireistä elämäänsä kun itse haluaa. Hieno ajatus, mutta ainakaan tietääkseni nykYTEKNIIKAN ja nykyisen fysikaalis-kemiallisen tietomme mukaan se ei yllättäen ole mahdollista. Harmi sinänsä, moisen keksinnön tuloksena olisi todennäköisesti huomattavasti terveempi ja huimasti nopeammin kehittyvä yhteiskunta, joka eläisi rauhassa ajan tuolla puolen.

Eikö meillä itsessämme kuitenkin ole olemassa tuo ajan pysäyttävä taskunauris? Emmekö kannakin aivoissamme, hermoradoissamme ja harmaissa aivosoluissamme tuota kellon olemusta, keinoja ottaa aikalisä ja rauhoittua hetkeksi? Ja mikä parasta, me todella voimme tehdä sen, ei niinkään fyysisesti pysäyttää maailmankaikkeutta ja sen kulkua vaan pysäyttää oman sisäisen maailmamme ja tehdä sitä mitä itse haluaa, jotain mitä ei normaalisti ehdi tehdä. Aina voi lopettaa hetkeksi ja tehdä välillä jotain muuta. Kyse on vain järjestelyistä ja tahdosta tehdä elämälleen jotain. Jos siis elämäsi oravanpyörä tuntuu loputtomalta, eikä valoa näy tunnelin päässä, niin pysähdy ja anna maailman mennä menojaan; tarvittaessa saat kyllä sen kiinni helposti virkistyneempänä ja rauhoittuneempana.

Käyttäkää sitä kelloa hyvät kemistit.

Syksyn alkua toivottelee

*Ex-Setänne,
Markus*

Onko opinnot kemmalla OK?

Vaivaako joku opintoihin tai kemian tekniikan osastoon liittyvä kysymys mieltäsi? Nyt OK-ryhmä vastaa kaikkiin (aihealueeseen liittyviin) kysymyksiin, mitä sinulla lieneekään mielesi syvimmissä sopukoissa! Lähetä kysymyksesi [www-lomakkeella](http://www.lomakkeella), joka löytyy nettiosoitteesta

<http://www.chemistry.hut.fi/opinnot/ok.htm>

KEN VASTAA, JOS USKALTA

Jaahas. Kesäkin se taas meni ja syksy luoksemme sai. Vanhaksi tutuksi KeNille tullut lafkahässäkkäkin pyörähti taas käyntiin. Tosin tällä iällä ja krediittimäärällä siihen jo osaa suhtautua suorastaan järkyttävän zeniläisellä tyyneydellä. Vähemmän zeniläisiä vastauksia kyssäreihin alempana...

*KeNtsulle moritonki! Miten mä oikeen pääsisin siit, kun luennoil alkaa aina pilkkii, kun on niin väsy, ja setä siellä edessä heittää juttuu kun jotain iltasatuu? Viimeviikolla mä esimerkiksi havahduin, kun nullavektorin transponentin takaa taululta hyppäs hirvee divergenssipeikko, joka oli syödä mun pään. Tää oli siis niinku unta, johon mä nukahdin siellä luennolla. Oli ihan tota lähellä (yks senttimetrii), ett mä olisin alkanu huutaa kurkku suorana siellä salissa. Sit kun mä tajusin, ett sehän oli vaan mun unta, hävetti ihan hämähäkinä. Mua pelottaa, ett joku päivä mä oikeesti huudan siellä, ja sit ne kattoo et mikä ***** toi on.*

T. Nukkumaire

Pilkkimissyynä on siis luennoitsijan autistinen ja/tai monotoninen luennointitapa. Arvon herra tai rouva puputtaa sanomaansa, ikään kuin suomen tai ruotsin kieleen ei olisi ikinä pilkkuja, pisteitä ja kappalevaihtoja keksittykään. Tämä on valitettavan monesti nykyaikaa. Nimenomaan nykyaikaa, eikä keskiaikaa! Jos vaikkapa uuden ajan alkuun saattajiin kuuluneet yliopistomiehet Mikael Agricola ja oppi-isänsä Lutherin Martsa olisivat haukkuneet katolista kirkkoa samoin äänenpainoin kuin edellä mainittu luennoitsijatyyppe tekee, eiköhän tässä vieläkin maksettaisi veroja Vatikaanin valkokaavulle.

Luennoitsijaa voi tietysti yrittää aktivoida erilaisin yllätyksin: KeNin favoritti on salin takapenkkiin sijoitettu, ajastimella varustettu nauhuri, joka vartin välein päästää ilmoille epämääräistä mölinää noin puolen minuutin ajan. Tämä yleensä riittää herättämään paatuneimmankin mymisijän autismistaan ja kiroilemaan äänekkäästi tyhjiille seinille. Hauska välikohtaus vavahduttaa pilkkivän yleisön. Ja taas jaksaa vartin verran. Jotta nauhurimekkala kuuluisi, vaaditaan yleisöltä tietysti hiljaisuutta kohtausten välillä. Joten älkääpä pulisko niiden luentojen aikana!

Terve! Mua risoo noi korkeakoulun mikrohuokkien neljätoistamerkkiset Windows-salasanat. Jos ei joka päivä käytä konetta, on sellaisen rimpsun unohtaminen aika helppoa. Sit saa juosta salasanakätköillään kämpillä tai ATK- ”mitäsäoikeehaluut”-keskuksessa uusimassa niitä. Ton salasanakyykytyksen lisäksi nää puuceet ottaa ainakin viis minuuttia, kun ne latautuu. Ja jos ne ylipäänsä latautuu.

Terv. “Wins server not available”

Heh! On se hyvä, että ne salasanat ovat sentään vielä vain neljätoistamerkkisiä. Huhu kertoo, että salasanojen pituussäättöön käytetystä säätövastuksesta eli legendaarisesta salasanapotikasta löytyy asteikkoa jonnekin viiden tuhannen merkin hujakoille... Jossain vaiheessa me kaikki TKKlaiset työllistämme Setecin henkilökorttilinjan puoleksi vuodeksi, kun tuo potikka kierretään kaakkoon. Tämän jälkeenhän käytännössä ainoa mahdollinen sisäänloggautumiskeino on henkilökohtainen elektroninen henkilökortti. Päälafkalla näitä korttikoneita näyttää jo löytyvänkin.

Windowsin latautumisprobleemaan tarjoaisin selitykseksi Mooren lakia, jonka kirjaimen mukaan kahdeksassatoista kuukaudessa mikroelektroniikan kapasiteetti on aina kaksinkertaistunut viimeisen parinkymmenen vuoden aikana. Lakia täytyy kuitenkin hieman modifioida Wintöötin tapauksessa. Tällöin syntyy niin sanottu käänteinen Mooren laki, jossa 18 kuukaudessa kaksinkertaistumisen sijasta käyttöjärjestelmän nopeus puolittuu. Käyttiksen resurssivaatimukset kylläkin noudattavat sitä suoraa lakia. Kunniamaininta ruusujen kera kemman mikroluokalle, ettei XP:ä ole, ainakaan vielä, siellä näkynyt.

Menevää meininkiä kaikille syssyn alkuun toivoo,

Rakas päiväkirja,

Aika on kulunut kuin siivillä, ja onkin aika tarttua kynään ja pistää ylös vähän syksyn kohokohtia.

Kauan odotettu syksy koitti ja pHuksit tulivat... Ensimmäisenä päivänä haimme pHuksit tervetuloilaisuudesta omalle lafkalle, ja osaston oman vastaanottoilaisuuden jälkeen jätimme pHuksit hetkeksi ISOhenkilöiden hellään huomaan. Illalla sitten tutustuimme toisiimme perinteisen T-illan merkeissä. Joukkoon oli ujuttautunut yksi susi lammasten vaatteissa, ja illan edetessä tämä pHuksina esiintynyt ryökäle saikin ansionsa mukaan. Tai ehkä vähän enemmänkin. Kastui joka tapauksessa, luultavasti lähinnä ilkeämielisten vanhempien tieteenharjoittajien eikä pHuksien ansiosta.

Ensimmäisellä viikolla oli lisäksi Otasuunnistus ja TKK:n avajaiset kakkukahveineen, köydenvetoineen ja ulkoilmaelokuvineen. Otasuunnistuksessa meidän mahtavat pHuksimme pärjäsivät vallan mainiosti,

löysipä osa porukasta tiensä aina finaaliin saakka! Upeaa! Köydenvedonkin voitimme, vaikka Kone ja Raksa narun samassa päässä vähän tahtia

sekoittivatkin. Liekö huimaan suoritukseen kannustanut korkealla hulmuava naapurimaamme Norjan lippu. Ainakin kovasti kateutta kyseinen flagga kanssaihmisissä aiheutti. Onhan norja sentään Laattasaaren virallinen kieli!

Toisen viikon maanantaina olikin sitten Lettukestien vuoro. Lätyt olivat suussa sulavia ja joidenkin lätyt huomattavasti kauniimpia kuin joidenkin toisten... Mutta kaikkihan on kiinni taikinan koostumuksesta...

Toisella viikolla oli ohjelmassa myöskin Pentagon-futista ja Stadisuunnistus. Futiksessa tehtiin paljon maaleja ja vältyttiin suuremmilta vammoilta, mikä oli aika yllättävää ottaen huomioon pelin kovan tason. Stadisuunnistuksessa kaikilla tuntui olevan kivaa. Ainakin nestetankkauksesta pHuksit olivat huolehtineet.

Syksyn tapahtumaputki jatkui Skumpparisteilyllä. Kolea sääkään ei haitannut risteilijöitä, laulu raikasi ja skumppa kuohusi koko matkan ajan. Havaittiin, että skumppa kihahtaa nuppiin sangen mukavasti ja että puunjalostajatkin ymmärtävät hyvien skumppakännien päälle. Itäisessä satamakaupungissa paikassa X

juhlinta jatkui pikkutunneille saakka.

Myöhemmin samalla viikolla saimme iloksemme todeta, että meidän pHuksimme ovat myös innokkaita laulajia. Isotuopin läpilaullannassa loppuun asti hoilanneista oli huomattava osa pHukseja. Niin sitä pitää!

Edellä mainittujen lisäksi syyskuussa on tutustuttu mm. kemistien kansallispeleihin Coronaan sekä Polyteekkarimuseoon. Osa pHukseista kylläkin aloitti Coronan saloihin tutustumisen jo ensimmäisellä viikolla. Huomattavaa oma-aloitteisuutta! pHuksit ovat myöskin kiitettävästi ottaneet kiltiksen omakseen heti alusta alkaen.

Kaikenkaikkiaan alkusyksy on sujunut loistavasti, mitä nyt vähän flunssaa on ollut liikkeellä. pHuksit ovat olleet megasuperhypersikamahtavia, samoin ISOt, jotka ovat myös jaksaneet ottaa osaa tapahtumiin ja lisäksi vielä järjestää omia illanviettoja ryhmilleen. Toivottavasti pHuksit jaksavat olla yhtä aktiivisia jatkossakin; mitä useammassa tapahtumassa pHuksi käy, sitä nopeammin löyhäpäisempikin kippari oppii tämän nimen muistamaan... ("Olitsä Mikko? Eiku Ville? Jussi? No mikä sitten...?") Liiankin tutut pHuksikapun vuorosanat ekan viikon keskustelusta...) Ja meidän haluamme oppia kaikkien pHuksiemme nimet mahdollisimman pian.

Eipä tässä tällä kertaa tämän enempää, jatkamme taas kun lisää tapahtuu.

- Jaana & Emma, pHuksikapteenit

Onko opinnot kemmalla OK?
OK on myös päivä. Nimittäin osaston oma päivä. 24.10. kello 12.15 - 15. Usko omiin kykyihisi ja tule vaikuttamaan keskusteluun! Ohjelmassa puhetta verkko-opetuksesta, palautteesta, opetuksen kehittämisestä ja ydinainesanalyysistä! Tule vaikkapa vain hetkeksi!

AIKA-TISLE 03:02
pHuksigallup:

Tiedätkö missä on kemman kahvila?

(kysytty pHuksien ensimmäisen kouluviikon jälkeen)

Timo Viitanen, 18 v
Kotipaikka: Espoo

-Onko kemmassa kahvila? Emmä juo kahvia. Pitääkö sinne osata?

Soila Kananen, 19 v, Espoo; Kaisa Soirinsuo, 18 v, Kauniainen; Jenni Laaksonen, 20 v, Espoo

-Siinä kemmanlaitoksella alakerrassa -ei olla nähty, ei muisteta

Tommi Tynell, 19 v
Kotipaikka: Tuusula
-En

Piritta Lampila, 21 v
Kotipaikka: Helsinki
-Hmmm... ei harmainta haisuakaan. Pitäisikö tietää?

Antero Myllylä, 19 v
Kotipaikka: Helsinki
-Ei ole näytetty, tiedän suunnilleen

Tuomas Hallgren, 21 v
Kotipaikka: Espoo
-En

Timo Moisio, 20 v
Kotipaikka: Espoo
-Melekee, tai sanottiin missä päin on mutten nyt ihan tiedä

Muistatkos vielä viime kevään?

wappu 2002

**Kemistit matkasivat
Esplanadille Mantan laki-
tukseen kuorma-autolla**

**Tänä vuonna oli TKY:n
vuoro painaa valkolakki
Havis Amandan kutreille**

**Monille pe-
rinteiseen
wapun
avaukseen
oli saapunut
paljon
ihmisiä**

**Wappura-
hoja tie-
nattiin
Julkkua
myymällä**

**Wapun päivänä
kokoonnuttiin
suurin joukoin
Ullanlinnanmäelle
nauttimaan kauni-
ista säästä,
hyvästä seurasta
ja piknikistä**

**Piknik-eväiksi oli valittu
monenlaista herkkua**

**Väkimäärästä johtuen myös
helpotusjonot olivat pitkiä**

Teekkarikylän 50-vuotisjuhlat Kukan päivänä 13.5.2002

TKY:n hallitus otti Servin mökissä vastaan tervehdykset

50-vuotias kylä sai monenlaisia lahjoja

Kemistikilta muisti kylää lasimesterin upealla luomuksella

Teekkarimuseolla avattiin juhluvuoden kunniaksi tervanäyttely

Olipa näyttelyssä esillä merkittäviä TKK:lla opiskelleita kemistejä esittelevä taulukin

Kylän kunniatalonmies presidentti Martti Ahtisaari sytytti Smökin parkkihaudadalla tervahaudan

Onnistuneelle sytytykselle skoolattiin

Kunniatalonmiehen piti myös todistaa lakaisutaitonsa

Kunniatalonmies sytytti myös kylän juhlapamauksen, joka ei ollutkaan mikään ihan pieni paukku

Juhlien odotetuin puhuja oli varmasti Ossi Törrönen, joka toimi kylän johtajana 1952-1969. Ossi muisteli puheessaan menneitä teekkari-tempauksia

Luolamiehet lahjoittivat kylälle oman poliisin, joka pitää vahtia JMT 3:n edessä

Coroonan historia

Coroling 2002 -konferenssin satoa, osa 2

Zen-coronan seitsemän porrasta

Kiinalainen Zen-corona on mietiskelijöiden suosima laji, jossa tärkeintä eivät ole pussitukset vaan nappuloiden harmoninen, henkeä innoittava liike. Zen-coronan perustaja oli kiinalainen filosofi Kung fu Töx, joka ajanlaskumme alussa yhdisti coronapelin itämaiseen ajatteluun. Eurooppaan zen-corona saapui keskiajalla löytöretkeilijä Marco Molon matkassa.

Keskiympyrän paikalla on zen-coronalaudassa jing ja jang –merkki. Jing symboloi maskuliinisuutta, vastapelaajaa sekä elämän ja kuoleman välistä kamppailua. Jang puolestaan edustaa pelaajaa itseään, feminiinisyyttä ja kaiken elollisen kykyä synnyttää uutta elämää. Nappuloiden sijoittuminen jing ja jang -merkkiin ilmentää pelaajien feminiinisyyttä ja maskuliinisuutta sekä suhdetta kosmokseen.

Zen-coronistin tavoitteena on valaistuminen eli suuri corona. Sen voi saavuttaa, jos läpikäy zen-coronan seitsemän askelta:

Ensimmäinen askel: ”Voitonjanon sammuttaminen”. Aluksi tärkeintä on taltuttaa coronapelaajan halu peitota vastustaja ja lyödä pelkkiä peruslyöntejä. Tämä vaatii välillä ankaraakin itsetutkiskelua. Vähitellen coronisti kuitenkin oppii nauttimaan piippuhyllylle vierähtävistä mummoista ja lattialle kilahtavista linnuista. Hän oivaltaa, että nappuloiden liike laudalla edustaa jotain tärkeämpää ja kykenee aistimaan siinä häivähdyksiä suuresta harmoniasta.

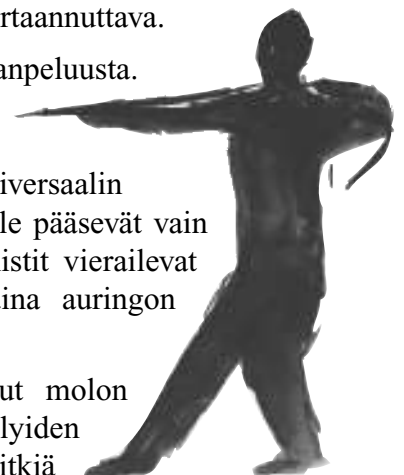
Toinen askel: ”Aamukajon lupaus”. Toisen asteen zen-coronisti oppii sahauksen, joka on sointuisa ja sielukkaan tasapainoinen. Hän tuntee myös jing ja jang –keskiympyrän perustotuudet. Toisen asteen zen-coronisti on vielä hieman kypsymätön ja monet Kung fu Töx:n ajatukset kuten ”kuisaus on autuuden kuiskaus” tai ”mummon hitaus on siemen; valaistuksen ensitaimen”, risteilevät hänen päässään ratkaisemattomina ja pientä levottomuuttakin herättäen. Zen-coronan tinkimätön harjoittaminen kuitenkin johdattaa häntä näitä viisauksia kohden.

Kolmas askel: ”Autuas tie”. Kolmannen asteen zen-coronisti on oivaltanut, että perunajauhoraita, jonka molo jättää jälkeensä liukuessaan perunajauhoisella laudalla, kuvaa autuasta tietä kohden valaistusta. Hän myös tietää, miten pelissä lyöty lintu ilmentää sielua, joka zen-coronan valaisemana lentää kohden kirkastusta. Kolmannen asteen zen-coronisti on jo sangen kypsä ja niinpä hän voi muuttaa zen-coronalle pyhitettyyn luostariin, jossa hän kykenee omistautumaan täysipainoisesti zen-coronalle.

Neljäs askel: ”Avartuva sielu”. Zen-coronisti harjoittaa varsinaisen coronapelin ohella erilaisia varjocoronaharjoituksia, jossa pöytä ja nappulat on korvattu varjoin, ja nappuloista lähtevät kilahdukset keveästi helisevin kelloin. Hän ymmärtää nelinpeli- ja herrasmiessääntöjen hiljaiset viisaudet, alati uusiutuvien corona-pelien ikuisen kiertokulun ja välttämättömyyden, jolla tästä kiertokulusta on irtaannuttava.

Viides askel: ”Autoreisen valon vaihe”. Zen-coronisti irtautuu fyysisestä coronanpeluusta. Yksinäisyyteen vetäytyneenä hän mietiskelee nappuloiden liikettä, niiden sielullista värinää, aineen ja kosmoksen suhdetta. Viidennen asteen zen-coronisti aistii elämän ja kuoleman ikuisen kamppailun, kotkan lennon universaalin ykseyden ja maailmanhengen läsnäolon piippuhyllyllä. Viidennelle askelmalle pääsevät vain harvat zen-coronistit. Hänenlaisiaan kunnioitetaan ja nuoremmat zen-coronistit vierailevat hänen mietiskelypaikallaan kuuntelemassa suuria totuuksia, joita hän aina auringon noustessa lausuu.

Kuudes Askel: ”Autuuden porras”. Zen-coronistin henki on samaistunut molon liikkeeseen ja hänen henkäyksensä ovat yhtä perunajauhon keveiden pöllähtelyiden kanssa. Zen-coronisti mietiskelee erämaan hiljaisuudessa paastoten samalla pitkiä

aikoja. Hän on fyysisesti vanha ja nojautuu kävellessään coronamailaan. Hänen mielensä on kuitenkin iätön ja täynnä sellaisia viisauksia kuin: ”Suurin on perusoleva, kosmoksen ainainen äärettömyys... kaikkiolevainen kirkastuu molon pehmeässä liidossa...nappulan keskiaukko on madonreikä; reitti uusiin universumeihin...” Mantrat kuten ”mummo ja molo” ja ”piippan, piippan” sulautuvat hänen mielessään yhdeksi universaaliksi alkumantraksi.

Seitsemäs askel: ”Suuri Corona”. Zen-coronistin sielu on vetäytynyt maan päältä. Hänen mietiskelypaikalleen käyvät nuoremmat zen-coronistit pystyttämässä muistolaatan, muistolaudan ja muistomailan. Zen-coronistin kertomia viisauksia aletaan koota osaksi suurta zen-coronaohjesääntöä.

Zen-coronistin sielu kuitenkin elää. Auringon corona, jonka me muut näemme vain heikkona hehkuna auringonpimennyksen aikana, on nyt Hänen nähtävillään täydessä kirkkaudessa. Sen säteet lävistävät Zen-Coronistin ja hän pääsee yhtymään ikuisen alkucoronaan.

Coronisti

Tiskin takana

On kuuma kesäpäivä ja terassi täyttyy ihmisistä jo kohtuullisen aikaisessa vaiheessa. ”Yksi olut”, asiakas sanoo minulle. Laitan hanan päälle ja pyydän asiakkaalta rahaa. ”Neljä euroa.” Asiakas katsoo minua vähän närkästyneenä ja kaivaa lompakkonsa esiin. Saan 20 euron setelin, ojennan vaihtorahat sekä tuopin kaverille. Asiakas ottaa vastaan ja päivittelee minulle oluen kalleutta. Vastan hänelle, että se on Suomen verotuspolitiikan syytä, jolloin kaveri toteaa, että hän onkin saanut eräässä paikassa olutta myös kahden euron hintaan ja vieläpä laillisesti. Hmm... mitenkäsin tuo on oikein mahdollista, mietinpähän vaan... Jos ne saa sen verran pullosta, se tulee tukusta siihen hintaan ja siitä menee sen verran alv:ta ja... ”Hei baarimikko, saako täällä palvelua?!” Kuului huuto katkaisten ajatukseni. ”Tottahan toki”, vastaan. ”Mitä saisi olla ?” ”Anna kaksi kuivaa siideriä ja yksi 4-olut.” ”Selvä, se tekee 13 euroa.” Asiakas kaivaa pankkikortin pöytään. ”Laita tasaraha”, asiakas ilmoittaa.

Päivä muuttuu iltapäiväksi ja homma alkaa mennä kiireisemmäksi sitä mukaa kun ihmiset alkavat päästä töistä. Tilauksia satelee, mutta edelleen kyllä mietityttää tuo kahden euron kalja.

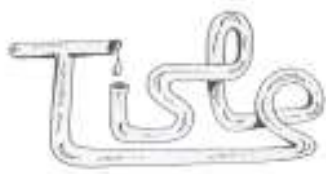
Työkaverini tulee vapauttamaan minut tauolleni. Suuntaan taukotiloihin, otan kupin kahvia ja siirryn takaisin ulos polttamaan yhden savukkeen. Palaan jälleen ajatuksissani tuohon halpaan olueen... Niin, totta kai se on mahdollista myydä, mutta se menee kyllä sitten täysin omakustannehintaan. Kuka ihme sellaista hommaa tekee ? Varmaankin se porukka on jotenkin yhteisöllistä... Niin no, toisaalta, jos jokainen tekee palveluksen toiselle yhdessä tilaisuudessa ja vastaavasti toinen tekee saman sitten toisessa tilaisuudessa... Niin, voisihan se toimia... Katson kelloani, hups, taukoni on loppunut jo 5 minuuttia sitten.

Palaan paikalleni tiskin taakse terassille. Terassi on nyt jo tupaten täynnä ja ihmisille tuntuu juomat maistuvan sillä työtahti on kohtuullisen tiivis. Työt kuitenkin sujuvat hyvin niiden määrään nähden.

Työvuoroni on jo alkamassa kääntymään ehtoon puolelle, mutta vielä mitä, tiskille saapuu kaveri joka on jo tässä vaiheessa ottanut selvästi liikaa. ”Anna yxhs bisssse”, humalainen sanoo. ”Joo etköhän ole jo saanut tarpeeksi”, vastaan. ”Ai et tarjoo. No Per****!” Tiskillä ollut lasi lentää lattialle ja hajoa palasiksi. Viittoilen paikalle ovella seisoneen järjestyksenvalvojan, joka yrittää ohjata humalaisen kaverin ulos. Kaveri kuitenkin panee koko ajan vastaan, ja onnistuukin siinä mielessä, että molemmat kaatuvat maahan. Järjestyksenvalvoja kuitenkin pääsee nopeasti tilanteen päälle ja ottaa kaverista poliisiotteen. Soitan poliisit paikalle, jotka tulevatkin kohtuullisen nopeasti paikalle keräten humalaisen parempaan talteen.

Työvuoroni lopuksi siivoan baaritiskin pintapuolisesti ja keräilen lasinsirut lattialta. Saan terassin suljettua ja suuntaan pukuhuoneisiin. Kamat vaihtoon ja sitten vielä leimataan kellokortti. Sitä tietenkin voisi käydä ihan mielellään vielä yhdellä oluella ennen kotiin menoa...

Olli Visuri

TESTAA:

KELLOT

Kesän jälkeen on tullut taas aika kaivaa kellot käyttöön kun pitää rientää luennoilta laskareihin ja laskareista labraan. Tämän takia Team Aika (ei sukua Neiti Ajalle) päätti testata kuluvan syksyn ajanmittausvälineitä. Arviointiperuste on puhtaan subjektiivinen, eikä raadin päätöksistä sovi valittaa - ainakaan muualle kuin Jurvan kuntaan.

Rannekello

Kiitämme:

Suorastaan loistava kannettavuus!

Moitimme:

Turhan arkipäiväinen

Kellohame

Kiitämme:

Ulkonäköä

Moitimme:

Poissa muodista liian pitkään. Ajannäyttöominaisuudet erittäin huonot.

Seinäkello

Kiitämme:

Erilaisia ulkoasuvaihtoehtoja. Ovat usein suhteellisen tarkkoja.

Moitimme:

Joskus varsin ikäväksi äityvää ääntä keskellä yötä.

Aurinkokello

Kiitämme:

Tarkkuutta sekä esteettistä ulkonäköä

Moitimme:

Huonoa mobiliteettia sekä jatkuvaa kalibroinnin tarvetta

Kellolasi

Kiitämme:

Käytettävyyttä laboratorio-olosuhteissa, kemikaalien kestäkykyä

Moitimme:

Huonoja ajannäyttöominaisuuksia ja rikkoutuvuutta

Käkikello

Kiitämme:

Joka allergikon lemmikiksi sopiva

Moitimme:

Usein varsin häiritsevä ääntely keskellä yötä.

Atomikello

Kiitämme:

Tarkkaa ajanmittauskykyä ja kalibroitavuutta

Moitimme:

Hinta yleensä suhteellisen suuri, virheenmittaus hankalaa

Aseman tornin kello

Kiitämme:

Aina pari minuuttia edellä, joten junaan ehtii.

Moitimme:

Käytössä vain kovin paikallisesti. Mobiliteetti olematon.

Sukelluskello

Kiitämme:

Käytettävissä sekä maalla että merellä. Syvyyskestävyys suorastaan kiitettävä, ellei erinomainen.

Moitimme:

Ajannäyttöominaisuudet.

Neiti Aika

Kiitämme:

Tarkkuus, saavutettavissa missä vain, kunhan kännykän akku ei lopu eikä kenttä ole hukassa.

Moitimme:

Maksaa ihan SIKANA (kai...)

Ihmettelemme:

Miten se aina on paikalla?

Laivakello

Kiitämme:

Vanhoiden perinteiden kunniakasta noudattamista

Moitimme:

Häiritsevä ääni kesken vapaa-vahdin (perinteinen lasien lyönti)

Kirkonkello

Kiitämme:

Kertoo ajan koko seutukunnalle, milloin joku on kuollut tai menee naimisiin.

Moitimme:

Herättää liian aikaisin sunnuntaiaamuna

Vesikello

Kiitämme:

Liikutettavuutta, ergonomiaa ja integroitumista kehoomme.

Moitimme:

Huonoa tarkkuutta, sekä kivuliasta käyttöä (usein kosketusherkkä)

Taskukello

Kiitämme:

Kesäkäytössä ei aiheuta rusketusrajaa vasempaan (tai oikeaan) ranteeseen. Ainoa oikea kello frakin kanssa. Mukana yleensä aina rokkaripiireissä muodikkaat ketjut!

Moitimme:

Taskun pullotus käytettäessä. Energiankulutus: tarvitsee vetää suunnilleen joka aamu.

Herätyskello

Kiitämme:

Toimivuutta ja usein vankkaa rakennetta sekä erityisesti torkkutoimintoa

Moitimme:

Ajankohta, jolloin ko. kello tarvitaan on usein liian aikaisin (seuraus, kello lentää seinään ;-))

Kännykän kello

Kiitämme:

Korvaa rannekellon.

Moitimme:

Kuluttaa akkua.

Vinkkiruutu: kuinka tarkistan kellonajan kännykällä, jossa ei ole sisäänrakennettua kelloa?

1. Kirjoita testiviesti.
2. Lähetä se itsellesi.
3. Katso viestin tiedoista lähetysaika.

Kaappikello

Kiitämme:

Sisustuksellisia mahdollisuuksia sekä säilytystilaa

Moitimme:

Usein kohtuullisen äänekkäitä ja koneisto tarvitsee virittämistä. Vanhat kellot liian arvokkaita opiskelijan kukkarolle. Mahdotonta kuljettaa mukana.

testasi: Team aika

Kiltakyselyn tuloksia

Keväällä 2002 järjestetty kyselyn tuloksia on saatu vihdoin hiukan selviteltyä. Seuraavassa alustavat tulokset Kemistikilta ja sen toimintaa koskevista kysymyksistä. Kysely jaettiin kaiken kaikkiaan 423 riippariin ja sen palautti onnistuneesti takaisin 154 kappaletta eli 36,4 %. Kiitokset vielä kerran vastanneille!

Vastanneista oli 63,0% naisia ja 37,0% miehiä ja vuosikurssijakauma oli 22,7% pHukseja; 26% KeII; 18,8% KeIII; 12,3% KeIV ja 19,5% KeNejä.

Kemistikillan koettu hyöty oli suorassa suhteessa vuosikurssiin. Eniten Killan toiminnasta saivat irti pHuksit ja toisen vuosikurssin opiskelijat. Suurin osa (63%) koki kuitenkin Kemistikillasta olevan sopivasti tai edes vähän hyötyä senhetkessä tilanteessaan.

Yli 40 prosenttia vastaajista olisi ollut halukas osallistumaan aktiivisemmin erilaisten Killan asioiden järjestämiseen, mutta etenkin ajanpula ja pitkälle edenneet opinnot katsottiin esteenä tällaiselle toiminnalle. Muutama vastaaja koki myös Killan toimihenkilöiden piirien olevan liian pienet, jotta ulkopuolinen pääsisi siihen mukaan. Melkein kolmannes ei ollut kiinnostunut osallistumaan toimintaan lainkaan.

Lähes 60 prosenttia oli sitä mieltä, että pystyi vaikuttamaan Killan asioihin riittävästi. Yli 90 % katsoi saavansa tarpeeksi tietoa Killan, raadin ja TKY:n toiminnasta ja päätöksistä. Sama ilmoituskäytäntö tulee varmaankin jatkumaan, sillä kaikkia nykyisiä tiedotustapoja toivottiin edelleen: sähköposti (58%), ilmoitustaulu (25%) ja nyysit (48%).

Haluttu toiminta jakoi selvästi mielipiteitä. Eniten toivottiin lyhyitä ja halpoja excuja pääkaupunkiseudun kemian yrityksiin, myös liikunta- ja kulttuuritoimintaa haluttiin lisää. Melkein kolmannes ilmoitti kuitenkin olevansa tyytyväinen jo tarjottuun ohjelmaan. Yli 45 % katsoi kuitenkin Killan toiminnan suuntautuvan liikaa pHukselle ja toivoi lisää myös vanhempia opiskelijoita kiinnostavia tapahtumia.

Yli 61 prosenttia vastaajista katsoi, että oli tutustunut muihin kemisteihin helpommin Kemistikillan toiminnan ansiosta. Muihin teekkareihin ei kuitenkaan oltu saatu kontaktia kuin oman aktiivisuuden kautta.

Monet esittivät toiveita Kemistikillalle. Kiltahuone sai nuhteita ankeudesta ja sinne toivottiin enemmän mukavuutta sekä karkin ja välipalojen myyntiä. Osa moitti Kiltaa jämähtäneeksi ja sulkeutuneeksi yhteisöksi, jonka kastiutuminen karkoitti halukkaat toimijat ja jonne ei pHuksina uskaltanut tulla mukaan. Monet pyysivät myös enemmän siistejä ja opintoihin liittyviä tilaisuuksia.

Myös kysymys kemistien yhteishengestä jakoi mielipiteitä. Kolmannes vastaajista oli sitä mieltä että Kemistikilta on yhtä suurta porukkaa. Tätä mieltä olivat ennen kaikkea pHuksit. Monien vanhempien opiskelijoiden mielestä kemistit olivat jakautuneet omiin pieniin porukoihinsa ja melkein puolet olivat katsoivat että vuosikurssien välillä oli harvemmin mitään kontaktia (42 %).

Kaikenkaikkiaan Kemistikilta ja sen toimijat saivat muutaman risukimpun mutta yleisesti toiminnan katsottiin olevan hyvillä linjoilla ja sen myös toivottiin jatkuvan melko samanlaisena.

Kokosi Juusi

Tunnetteko tekin TEKin?

Käytä etuja ja palveluja

Vaikka opiskelijajäsenyys onkin ilmainen, ei se tarkoita että hyötyjä ei kannattaisi käyttää. Tutustu tarjontaan TEKin www.sivuilla.

Tässä muutama poiminta palveluista:

- lakimiespalvelut
- oppaat työelämän kiemuroihin
- jäsenetulehdet

Miten voin liittyä?

Helpoiten se käy TEKin www.sivuilla.

Täytä kesäharjoittelukysely samalla, niin Tekniikka&Talous tulee kotiisi taas ensi syksyyn asti.

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Kysymyksiä TEKistä vastaavat mielellään niin kiltasi TEK-yhdyshenkilö Lassi Karvonen lkarvone@cc.hut.fi kuin myös TEKin Otaniemen korkeakouluyhdyshenkilö Antti Castrén antti.castrén@tek.fi <http://www.tek.fi/>

JOS HALUAT TIETÄÄ JOTAIN KEMIANTEOLLISUUDESTA...

Nuorempaa ja ehkä vanhempaakin tieteenharjoittajaa saattaa luentojen, labrahamien ja opiskelijarientojen lomassa joskus mietityttää, mihin tämä kaikki johtaa. Yhtenä vaihtoehtona on toivottavasti tullut mieleen tulevaisuus kemianteollisuudessa. Kemianteollisuushan on teollisuuden aloista monimuotoisin ja siksi monia kiinnostavia vaihtoehtoja tarjoava ala. Kemianteollisuuteen kuuluvat tietysti teollisuuskemikaalien, maalien ja lääkkeiden valmistajat, mutta myös mm. kännykän kuorien tekijät, kosmetiikan, entsyymien, biomateriaalisten luuimplanttien ja muoviputkien valmistajat ja monet muut yritykset, joita yhdistää kemia.

Kemianteollisuus on Suomen teollisuustoimialoista kolmanneksi suurin. Alan menestys perustuu vankkaan osaamiseen ja innovatiivisuuteen. Yrityksissä on kyetty löytämään osaamisen keihäänkärkiä, joilla on päästy jopa maailman huipulle. Haasteena kemianteollisuudella – kuten useimmilla muillakin toimialoilla – on saada osaavia ihmisiä yrityksiin myös tulevaisuudessa. Kemian tarjoamista mahdollisuuksista kerrotaan Kemia 2002-näyttelyssä Messukeskuksessa pidettävässä Kemiassa on mahdollisuuksia -tapahtumassa 13.11.2002. Saat tietoa työhausta ja työmarkkinoista sekä kuulet yritysten tietoisuuksia. Infopisteissä voit tavata yritysten edustajia. Lisäksi opiskelijayhdistykset ottavat mittaa toisistaan Osaamisen osumia -kilpailussa.

Tulethan Messukeskukseen !

Hyvää syksyä toivottaen

Riitta Juvonen, DI, apulaisjohtaja
(Kemistikillan emäntä noin v. 1982)
riitta.juvonen@kemia.ttiitot.fi
KEMIANTEOLLISUUS RY

KEMIANTEOLLISUUS RY ON ALAN YRITYSTEN YHTEINEN JÄRJESTÖ

Suomen kemianteollisuuden yrityksistä suurin osa on järjestäytynyt alan yhteiseen liittoon, Kemianteollisuus ry:hyn. Jäsenyrityksiä on tällä hetkellä n. 280. Kemianteollisuus ry:ssä tehdään töitä jäsenyritysten toimintaedellytysten edistämiseksi mm. seuraavilla sektoreilla: työmarkkina- ja lakiasiat, osaaminen ja tutkimus, tekniikka ja turvallisuus, talouspolitiikka, kauppapolitiikka sekä viestintä.

Jos haluat tietää jotain kemianteollisuudesta, voit ottaa yhteyttä meihin.

www.chemind.fi

Kemianteollisuus ry
Puhelin (09) 172 841

Kemiassa on mahdollisuuksia

13.11.2002
Messukeskus

www.chemind.fi

OPERAATIO ERLENMEYER

OSA 6

Rännän muututtua lumeksi mieleeni palasivat ne lukuiset illat, jolloin lunta oli ainoastaan nenänpielessä New Yorkin koreissa yökerhoissa. Nyt piti kuitenkin skarpata, olinhan ihanan neitoni kanssa vihdoinkin kahden. Tapasimme nyt toisen kerran, mutta se tuntui samalta kuin aiemminkin: vavahduttavat lämpöaallot kulkivat koko yläruumiini läpi päätyen varpaanpäihin, jatkaen matkaansa läpi peruskallion kiehauttaen seitsemän meren vedet. Kokosin itseni ja sipaisin räntäkokkareet pois ripsistäni. "Bloody weather!", tokaisin liikaa korostamattani tosiasiaa, että ilman keskusteluakin olisimme päätyneet sänkyyn. Sen kummemmin vastaamatta, pöytäseurani kaivoi taskustaan paketin lenkkimakkaraa. "Meillä täällä Suomessa on tämä juttu nimeltään reilu meininki. Senkin amerikkalainen rumilus, et varmasti pysty syömään koko pakettia kerralla!" Tarjouksesta tippaakaan hämmentymättä päätin osoittaa pystyväni vastaamaan haasteeseen siltä seisomalta. Väläytin luunvalkoisia hampaitani ja narskautin pussin auki niin, että hieman suolaista makkaralientä tirskahti neidon rinnuksille. Tosi mies olisi saattanut nolostua, mutta pystyin kuin ihmeen voimin nielemään lemmenoitukseksi alas.

Olisin kuvitellut hieman erilaisia treffejä ensi kerralla, mutta seuralaiselleni tämä oli kait

tavanomaista, ajattelin. Jutustelimme tovin suomalaisesta metsänkasvatuksesta, mutta kovin vähiin jäi oraalinen kanssakäymisemme ennen tositoimia. Neito tarrasi vasemmasta kädestäni itsevarmasti kiinni ja sanoi: "Olet likainen tuhma amerikkalainen, sellaiset viedään meillä päin saunaan." Olin vieläkin makkarasta turvoksissa, enkä osannut tehdä omia päätöksiäni. Jokin kuitenkin kuiskasi sisälläni kehottaen varovaisuuteen. Tosin oloni oli hieman saastainen ja kaipasin pesua. Päästyämme kummallisen rakennuksen äärelle, jonka katolla kasvoi nurmikkoa, saattajani pysähtyi äkisti. "Mikä nyt? Kuulitko jotain?" Kummallista torvimusiikkia tulvi kauempaa lähempänä merenrantaa. Ryöimimme lähemmäs irstasta torvimusiikkia. Kaiken lisäksi he soittivat kummallisen väärin. "Siinä ne taas ovat, valkotakkiset soittajat. Huhun mukaan he vievät salakavalasti uusia opiskelijoita ja muuntokouluttavat heitä omiin tarkoituksiinsa", hieman peloissaan tällä kertaa ollut kumppanini selitti.

Hmm. Olinko vihdoinkin päässyt jonkin salamyhkäisen jäljelle? Päätin seurata torvisoittokuntaa piilossa musiikin vieläkin raikuessa. Tavataan kohta uudestaan, jää sinä tänne turvaan", sanoin rohkaisevasti. Seurasin noin kymmenen hengen porukkaa

jonkin matkaa, kunnes he katosivat salamyhkäisesti maan alle. Yhtäkkiä silmissä musteni. Heräsin hikisenä ja päähäni sattui. Avasin silmäni, olin kuin unessa. Olin sidottuna tuoliin ja jaloissani kieri tyhjiä III-olutpulloja. Ahaa, minulle oli siis juotettu kaikki nuo pullo. Siksi olokin oli hieman huterana. Ei vaan meidän Budweiseristä tule tällaista oloa. Vieressä oli pari makkaranpalaakin, voi ei. Oven takaa kuului meteliä. Taas tuo kummallinen musiikki ja se voimistui. Sain purtua siteeni auki ja kaappasin nopeasti seinältä valkoisen takin, kypärän ja ison rummun ja ryntäsin ulos käytävään. Pystyin soluttautumaan porukkaan ja olimme näemmä matkalla kohti kulmikasta rakennusta, joka muistutti lähinnä futuristista vankilaa. Ihmiset kuitenkin jonottivat sisään, joten ei kait se rangaistuslaitoskaan voinut olla. Kello lähestyi puolta yötä ja pääsimme nopeasti jonon ohitse sisäpuolelle. Uusia kavereitani ei tuntunut haittaavan, että en ollut aikaisemmin bassorumpua soittanut, saati muutakaan instrumenttia. Katsoin parhaakseni erota joukkiosta ja tungeksin satapäisen ihmismassan lävitse vastavirtaan. Ihmiset olivat kaikki pukeutuneet kovin omituisesti, aivan kuin kaikki olisivat olleet matkalla rakennustyömaalle kaikenkirjavissa haalareissaan. Ja kaiken kukkuraksi kännissä...

Oltermanni - Killan oma kummiprofessori

Kemistikillan Historiikki määrittelee Oltermannin 'killan johtavaksi persoonallisuudeksi', joka on 'lähinnä verrattavissa ylioppilasjärjestöjen inspehtoriin'. Kyse on siis jostakusta arvostetusta kemian osaston opettajasta, jonka tehtävänä on tuoda historiallista perspektiiviä killan toimintaan. Kemistikillan pitkän historian nykyinen, järjestysluvultaan neljäs Oltermanni Lauri Niinistö on toiminut kiltamme tukena jo vuodesta 1977. Kävimme haastattelemassa professori Niinistöä, joka on seurannut kemistien ja Kemistikillan toimintaa läheisesti jo vuosikymmenten ajan.

Tisletimi: "Näin alkuun esittely lienee paikallaan. Kertoisitteko jotain itsestänne?"

Professori Niinistö: "Olen Lauri Niinistö, epäorgaanisen kemian professori. Minulla on takanani pitkä ura TKK:lla; tulin opiskelemaan kemiaa vuonna -62, valmistuin diplomi-insinööriksi -68, väittelin tekniikan tohtoriksi -73 ja sain professuurin vuonna 1977. Olen myös toiminut Kemistikillassa muun muassa varapuheenjohtajana ja Annaalien päätoimittajana sekä ollut aina kiinnostunut Killan historiasta."

TT: "Olette toiminut Kemistikillan Oltermannina jo huikeat 25 vuotta. Miten koette Oltermannin viran?"

LN: "Pidän Oltermannina oloa kunniavirkana. Kiltaperinnehän juontaa juurensa aina keskiaikaiseen Saksaan, missä jokaisella ammattikunnalla oli oma kiltansa ja "killanvanhimpansa". Oltermanni edustaa ikää ja kokemusta ja tehtävänä on tukea sekä antaa neuvoja kiltalaisille."

TT: "Millaisena näette Oltermanni-perinteen tulevaisuuden?"

LN: "On tärkeää, että kiltalaisilla säilyy kosketus opettajistoon ja että joku senioritason opettaja valvoo Killan intressejä myös osastotasolla. Tästä perinteestä ei pidä luopua ja toivonkin, että yhteistyö jatkuu entisenlaisena, näin Kilta ja Oltermanni voivat tukea toinen toisiaan. Olen mielelläni osallistunut myös esimerkiksi vuosijuhliin ja saunailtoihin Oltermannin ominaisuudessa."

TT: "Olette seurannut Kemistikillan vaihteita jo pitkään. Miten koette Killan muuttuneen näiden vuosien aikana?"

LN: "Killan henkilöprofiili on nuortunut. Aikaisemmin esimerkiksi toimihenkilöt olivat

useimmiten neljännen vuosikurssin opiskelijoita tai vanhempia, nykyään tehtävissä näkee hiukan nuorempaa polvea."

TT: "Onko jotain mitä haluaisitte vielä sanoa uusille pHukseille tai koko muulle killalle?"

LN: "Kemiassa on paljon mahdollisuuksia ja kemia on perustiede, jota tarvitaan, mikä näkyy siinä että kemistit sijoittuvat hyvin laaja-alaisesti työelämään. Tulisi kuitenkin ottaa huomioon, että vaikka elämme tietokoneajalla vasta käytännön taidot tekevät 'kemististä kemistin'.

Kemian innostuksen herättäminen on tärkeää jo koulussa, sillä uravalinta tehdään siellä. Ennen monet kemisteiksi haluavat perustivat jo nuorena omia kemiankerhoja, joissa kaupasta ostetuilla välineillä tulivat kemikaalit ja niiden käyttäytyminen tutuksi; esimerkiksi 'Nuoren kokeilijan ja keksijän kirjassa' neuvottiin kuinka tehdään arsenikin tunnistukseen käytettävä Marshin koe rotan tai hiiren avulla. Tämän vuoksi kemian seurat panostavat koululaisten opetukseen. Olen itsekin ollut mukana järjestämässä esimerkiksi Komppapäiviä, joihin kuuluu erilaisia luentoja ja ekskursioita.

Korkeakouluissa tätä kiinnostusta sitten ruokitetaan, jotta valmistumisen jälkeen voi löytää oman 'elämäntehtävänsä' joltain kemian saralta tai vaikkapa ulkomailta! Opiskeluun tulisi kuitenkin jo alussa suhteutua vakavasti ja muistaa, että omakohtainen harrastuneisuus ja motivaatio ovat avain menestykseen."

TT: "Kiitoksia haastattelusta, professori Niinistö."

BILEIDEN KULKU

-eli mitä kaikkea yksien bileiden aikana voi tapahtua

18:00 Etkot alkavat

18:23 Ensimmäinen kossupullo korkataan

18:58 Viimeisetkin etkoille odotetut saapuvat. Syntyy vaivaantunut tunnelma kun selviää, että erään viimeisenä tulleen seuralainen on erään aiemmin paikalle saapuneen entinen poikaystävä

20:31 Ensimmäinen ehdottaa bileisiin siirtymistä. "Otetaan vielä yhdet!"

21:34 Lähdetään bileisiin

21:46 Joku tajuaa, että bussi on ohittanut oikean pysäkin jo aikoja sitten. Hypätään äkkiä pois bussista seuraavalla pysäkillä.

21:50 Etkoilla hyvin keskenään viihtyneet vastakkaista sukupuolta edustavat henkilöt kävelevät käsi kädessä.

22:00 Poikien yhteinen pasikuikka pusikossa, tytöt pidättävät parhaansa mukaan.

22:30 Päästään viimein bilepaikalle. Etkoilla syntynyt pari riitaantuu kuuluvasti. Portsari ottaa ovella pullot pois kun niitä ei tajuttu piilottaa tarpeeksi hyvin.

22:33 Selvitään narikasta. VESSAAN! Bändi, jota oli tultu kuuntelemaan, on juuri lopettanut.

22:40 Päivitellään ja kauhistellaan viinan kalista hintaa mutta päätetään kuitenkin ottaa yhdet. Harmittaa, kun omat viinat jäivät ovelle.

23:02 Etkoilla eniten ottanut rupeaa avautumaan poikakaveristaan. Tytöt menevät kimpassa vessaan lohduttamaan onnetonta. Missataan toinen esiintyvä bändi ja todetaan vessan menneen tukkoon. Naapurikopista kuuluu... ääniä.

23:15 Avautuneen tytön poikaystävä yrittää lepyttää tätä tyttöjen tultua vihdoinkin vessasta. Avautunut tyttö suhtautuu kuitenkin hyvin nyrpeästi poikaystävänsä lepyttely-yrityksiin.

23:21 Kaksi pojista rupeaa tappelemaan ja heidät heitetään ulos.

23:29 Yksi porukasta on hukannut kaikki kaverinsa.

23:43 Porukkaa ryntää tanssilattialle DJ:n laittaessa todellisen diskojen suomi-pop-hitin

soimaan. Tytöt tanssivat törkeästi keskenään.

00:00 Teekkaribileissä hymni. Puolet porukasta on liian kännissä muistaakseen sanoja.

00:14 Portsari löytää yhden sammuneena nurkasta omassa oksennuksessaan - lasku tulee perässä.

00:31 Jotkut suuntaavat jatkoille bileissä solmittujen uusien tuttavuuksien kanssa.

01:00 Ensimmäiset hitaat. Ovella riitaantunut pari tanssii herkästi.

01:05 Porukasta eksynyt on löytänyt itselleen seuraa ja lähtee tämän asunnolle jatkoille.

01:12 Tuntematon mies yrittää ehdottaa tytöille hänen luokseen jatkoille siirtymistä. Leveä ja tilava sänky kuulemma löytyy.

01:22 Yksi porukasta on niin huonossa kunnossa että lähtee kotiin. Kaveri lähtee saatamaan.

01:30 Valomerkki.

01:34 Viimeiset vonkaukset. Viimeiset bussit ovat lähteneet ja avaimet unohtuneet kotiin ja tarvitsisi ihan välttämättä saada yösija vaikka lattialta.

01:51 Jäljellä oleva porukkaa siirtyy jatkoille lähimpänä asuvan luokse.

02:02 Päästään jatkopaikkaan ja joku toteaa hukanneensa reppunsa, jossa oli kaikki hänen tavaransa.

02:17 Huonokuntoisena kotiin saatettu ilmestyy jatkoille mieletön fritsu kaulassaan.

02:33 Joku oksentaa olohuoneen matolle.

02:46 Tyhjä viinipullo kaivetaan esille ja aloitetaan pullonpyöritys.

02:57 Ensimmäinen sammuu sohvalle.

03:40 Ruvetaan soittelemaan kannipuheluita. Joku soittaa vahingossa äidilleen.

04:55 Bileet alkavat hiipua. Viinat on juotu, jotkut ovat lähteneet kävelemään kotiin, toiset päättäneet jäädä yöksi. Joillekin tämä päätös ei ollut tietoinen.

09:14 Edellisenä iltana huonovointisena kotiin saatettu herää ja ihmettelee, mistä niin iso fritsu on tullut hänen kaulaansa.

Aikaa on vähän – käytä se hyvin

Tämä päivä on jo pitkällä, eilinen meni jo ja edellistä on vaikea muistaa. Viime viikko on täynnä viliseviä värikkäitä kuvia ja pippaloiden kohdalla musta-aukko. Viime vuosikin on jo sekoittunut tasaiseksi harmaaksi viivaksi.

Elämä on lyhyt ja reitillä on paljon ylämäkiä. Ensin luovutaan äipästä, alkava koulu päättää lapsuuden, opiskeluputki heittää meidät aikuisten maailmaan. Ensirakkaudesta luopuminen romuttaa kaikki possun punaiset illuusiot onnellisesta parisuhteesta. Työelämä karistaa meistä haaveet nopeasta ja helposta menestyksestä. Edessä on sitten vielä avioerot, sairaudet yms.

Miksi siis tehdä töitä, kun verottaja vie kuitenkin osansa ja opiskella, kun dementia pyyhkii kovalevyn tyhjäksi? Kaikki me kuitenkin lähdemme täältä pienessä lautayksiössä.

Koska elämä on ainutkertainen. Se on mittaamattoman arvokas ja siitä pitää ottaa kaikki irti. Kun olet palauttanut maahan lainaamasi mineraalit ja orgaaniset yhdisteet päättymättömään hiilikiertoon, voit huolehtia lepäämisestä ja pohdiskella mahdollisia virheitäsi.

Jos tämä olisi viimeinen päiväsi, tuijottaisitko lasisilmähypnoosin vallitessa saippuasarjoja. Jos sinulla olisi tänään viimeinen mahdollisuus harrastaa seksiä, niin kääntäisitkö kylkeä, farttaisit ja sopertaisitko jotain kelan laskujen tuomasta stressistä.

Olet elämäsi ohjaaja ja näyttelet pääosaa elämäsi elokuvassa. Pelastat pulaan joutuneet viattomat ja olet valmis maksamaan kovan hinnan puolustaessasi heikkoja, koska se kuuluu ohjaamasi sankarin arvoihin. Kysymys on vain valinnasta. Jos teet valintoja, sinulla on vastuu ja maksat hinnan ja saat arvoisesi palkinnon.

Jani Heikkilä

**SINÄ JUURI, TULEVA KEMISTI,
TARTU TILAISUUTEEN JA LIITY HETI
SUOMALAISTEN KEMISTIEN SEURAAN**

**KÄY SKS:N SIVUILLA,
www.suomalaistenkemistienseura.fi
JA TOTEA, MITÄ KAIKKEA SAATKAAN SKS:n
JÄSENEKÄ!**

SOSIALIDEMOKRATIAN KRIISI JA NORSU

Alfred norsu, sinivartaloineen jöntikkä, oli taapertamassa iloisena kadun raittia. Oli ihana syksyinen sää, kirpeä tuuli piiskasi poskia, ja oli todella pitkään aika siitä, milloin hän oli viimeksi kirmannut vapaana kortena pitkin peltoja. Onneksi eläintarhan hoitaja oli saanut tarpeeksi kärsästä. Schröder- setä oli pitkään huutanut kirves punaisena naapurin kansojen päämiehiä vastaan, josta Paroni Perä ei voinut vähempää kiinnostua. ”Voivoi noita antiantisemitistisiä voimia, jotka kaatavat hautakiviä toimistorakennelmiensa kätköissä.” Todellinen voima kasvaa luonnon suurissa ruhoissa, tuumi Paroni tuijottaen kieli pitkällä lipoen sushi palaansa katsellessaan outoa sinistä norsua.

Alfred- norsun jalassa oli oka.” AIAIAIAIAI!”, huusi norsu ”Olisitpa nähnyt sen hauen, jonka nyhtäisin puolueemme johtajan achterista. Siinä kyllä munat erotettiin akoista. ” totesi paroni norsulle. Ei siinä kalastellessa naapurin Maijaa ennättänyt katsella, tuumi paroni norsulle. Alfred ei välittänyt tippaakaan paronista vaan päästi koko ruhonsa vavahduttavan huudon ”AIIIIII”. Sitä paroni oikein kummeksui katsellen norsun sykkivää kärsää paksu vyö kädessään.

”Herra Paroni, teillä on mitä valloittavimmat viikset”, vikisi norsu paronin paiskoessa tuolilla norsua. ”Ei, ei. Meidän puolueohjelmamme keskittyy tunnuslukuihin. Usko se senkin kärsäkäs sontikka. Ainakin puolet kavereistani on innoittamani kansannousun takana. En viittaa puheenvuorossani mitenkään siihen tosiasiaan, että käytöksenne ja meidän käytöksemme muistuttaa lähinnä fasistista palosammutinta”. ”Älkää nyt tuolla lailla” anoi norsua armoa paronilta kärsä pientä kurpitsaa haroen. ”En minä mitään aikunut sanoa, kaipasin ainoastaan huomiota, sillä olenhan vähemmistö työmarkkinoilla, kuin pohjanmaalainen kanatilallinen savossa”.

Yhtäkkiä kumisi valtavan basson ääni läpi koko lokaalin. ”Mitä helvettiä te teette siellä, onhan presidenttimme Tarja Halonen hypännyt tasaloikkaa ja uskoutunut NoRsuLiitolle” huusi alapainemetsän ja Saksan liittotasavallan yhteinen poliisimestari Schröderin poika Shcörder II. ”äh” vikisi puolestaan paroni. Koulutan tässä norsua tottelemaan saksalaista ylimielistä pakokauhuista sosiaalidemokratiaa. ”Aijaa” totesi poliisi ja osallistui iloisesti norsun piiskaamiseen kolme senttimetriä leveällä vyöllä.

Puoluejohtajan selvittyä yön tunteina sosiaalidemokraattien kansleri Gerhard Schröder, sekä Saksan vihreiden ulkoministeri Fischer totesivat hallitusyhteistyön jatkuvan aamun jälkeenkin. Kristillisdemokraattien kansleriehdokas Stoiber tunnusti niinkään yöllä tappionsa. ”Voi saatana tätä jatkuvaa tappiota” vikisi vihreä etana Aapeli. ”En jaksa enää, hyppään kaksisataa kieliseen sirkkeliin”. Onneksi paikalle sattui järkyttävä limanuljaska, etanoiden etana, limaisten kiiltomatojen erittäjän erittäjä, Tommi tom tom limapallo. Hän huomasi miten poliittinen mies vajosi kohti sirkkeleiden pientä kumisevaa helvettiä ja totesi viime hetkellä ”Ellen pelasta, olen sosiaalidemokraatti”. Niin etana pelastui.

”Oi, miten ihana kumpu teillä onkaan. Millä olette täyttäneet sen?” totesi Schröder venäläiselle kaunottarelle voitonjuhlien jatkoilla. ” Aa, se on salaisuus” tokaisi kaunotar ja hymyili voittoisalle urakoitsijalle, niin kuin naaras leijona tekee urosleijonalle hänen teurastettuaan saksalaiset viherdemokraatit purren kurkun auki ja levittäen elämännesteen ympäriinsä, sekä pahamaineiset kokoomussiat, jotka halusivat tasapuolisen verotuksen. ” No mutta voisinko painaa vaakunani siihen”. ”Mutta herra, sehän olisi ihanaa. Aatelisuus ja kaikkea”. totesi rouva Schröder. Iltaahan siinä vietettiin herra ja rouva Schröderin keskittyessä öljypumppuun, sekä vaihtoöljyyn. Saisikohan tästä hirveän seitsemän päivää lehden lööpin tuumi Heidi Hautala katsellen Saulia pienessä puskassa hirveässä paineessa pupua porkkana kaulassa pannen .

”Mitä helvettiä laulatte pupu?” huusi Sauli sarveaan teroittaessaan. ”Se mitä laulan ei kuulu kenellekkään tuumi Pupu” rikkoen samalla isoa pähkinää ja vetäen samalla naapurin Pirjon persikkaa lähemmäksi. ”Uskon Sauli että olette todellisuudessa paskan jauhaja!” huusi Pirkko pupun alta voihkien samalla kuin hirvi vasaa synnyttäessä.,

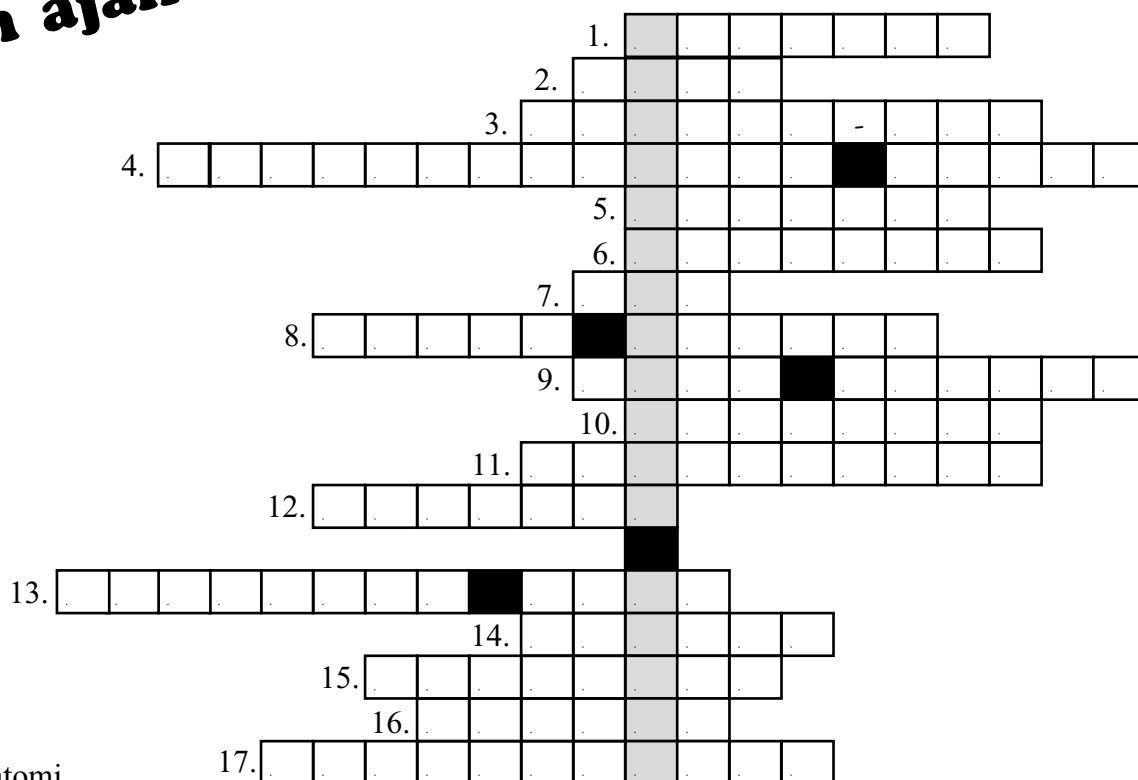
Onneksi Arkkienkeli Gabriel laskeutui huomaa ja totesi ympärillä oleville lapsille ”Ach, herr Matt. Viiksenne tuntuvat hyvältä kun ne koskettavat vesimeloniani. Pitäisiköhän se kuoria?”, sekä heti perään pirun selässä hyppiessä ”Look Ahmed, Herra Paroni suorittaa kädenojentamiseen vihjaavia lihassuorituksia”. Paroni heti perään ” Ei, Herr Schröder. Ahmed on vain löytänyt uuden Fitness- maikan”.

Katsos tuumi enkeli ”Treenaan ainoastaan oikeaa hauista. Vasen käteni on useimmiten ohjaamassa osoitinta. Katsos olen vasenkätinen. Äitiäni se harmitti, mutta itse huomasi, että iso kuusikatos tornini edessä kiihottaa vain retkeilijän kiinnostusta.” Samalla herra astui esiin ja lausui maata vavahduttavalla äänellä ”Pikkuisen panneena voinen todeta, että heppini syyhysi jokseenkin verran. ” ”Onneksi lääkäri tädillä oli lusikka, sekä aimo annos antibiottiikkaa”

”Alfred, pitäisiköhän meidän lähteä Kuusamoon?” ”Ukkisi oli siellä ja pysyikin itse pahan paikan tuolla puolella!”

-WirallisetWalwojat

Tisleen ajanvietesivut

Ristikko:

1. Komppa ja ...
 2. KK:n tunnariatomi
 3. Jokavuotinen kemistien Marjapussiskaba
 4. Koeputkellinen 75%:sta ja sitruunaviipale
 5. Killan lipun väri
 6. U, Se,, Cu, Bi, Mg! Ti, W, Mn, Ni, Zn ja Be!
 7. Vihollistunnus
 8. Killan aktiivisin jäsen 80-luvulta lähtien
 9. Hupaisa erikoiskemisti, myös 80-luvulta
 10. Talvinen KK-FK-mittelö
 11. Niinistö on historiamme neljäs ...
 12. Kemistien kansallispeli
 13. Täällä leikitään "Mustaa miestä" marraskuusin; löytyy rapakon takaa
 14. Jokasyksyinen tulokas
 15. Kemistikillan pitkäaikaisin säännöllisesti ilmestynyt julkaisu
 16. Mm. sitsejä ja piKKujouluja sulostuttava pHuksikokoonpano
 17. Helmi-maaliskuun paras juhla
- vastaukset sivulla 24

Etsi taulukosta seuraavat alkuaineet (pystyyn, vaakaaan, vinosti ja väärinpäin): Ar, C, H, He, I, K, Ne, Ni, O, S, Si, Sn, Zn

M	O	E	T	Y	P	P	I	S
E	I	K	K	I	R	Y	R	I
H	I	I	P	S	N	O	O	N
I	E	P	H	A	E	U	M	K
K	A	L	I	U	M	Y	T	K
H	R	M	I	L	G	T	L	I
O	G	D	L	U	N	E	O	N
I	O	T	I	N	A	V	F	K
J	N	I	K	K	E	L	I	U

TESTAA TODELLINEN IKÄSI!

1. Henkiseltä iältäni olen

- a) Usein 5-vuotias
- b) No jos kypsydestä päätellään niin ainakin 150 vuotta
- c) Tjaah, kai henkisenkin ajokortin saisin

2. Onko seuraava kuva mielestäsi törkeä)#I I#(?

- a) Ööh, en ymmärrä kysymystä...
- b) Hehe.. hehee...

3. Onko sinulla oma mielikuvitusystävä?

- a) Saku-Petteri istuu olkapäälläni
- b) Höh. Eikös tuo kysymys ollut hiukan naiivi?
- c) Ei... enää. Nyyh.

4. Oletko ikinä osallistunut protestiin?

- a) Kyllä, ihmisoikeuksien puolesta
- b) Juups, vanhempien vastaiseen huoneensiivous-lakkoon
- c) Muut pitäköön huolta itsestään

5. Ajattelija on

- a) Hmm... En kyllä keksi
- b) Rodinin patsas
- c) Varmaan joku tosi viksu

6. Kuinka usein vaihdat alusvaatteesi?

- a) Joka joulu!
- b) Aina kun äiti/tyttöystävä/kämppis on käynyt pesemässä pyykit
- c) Kolmasti päivässä

7. Kenen tyyppinen haluaisit olla?

- a) Puuha-Pete
- b) Taavi Ankka
- c) Superman
- d) Harald Hirmuinen

8. Jos kaikki ei suju kuten haluat, sinä...

- a) Murjotat kunnes porukka heltyy/raivostuu
- b) Kieltäydyt tylysti tekemään mitään moisten idioottien kanssa
- c) Olet hiljaa ja teet kuten sanotaan
- d) Huomauttelet aina sopivassa kohdissa: "Olisitte tehneet niin kuin minä sanoin"

9. Rahalla saa

- a) Playmobileja
- b) Uuden suihkukaapin
- c) Kateelliset kaverit
- d) Bissee ja brenkkuu

10. Seurustelen/olen seurustellut/tulen seurustelemaan, koska

- a) Ihan oikeasti välitän tosi paljon kumppanistani
- b) Hei, kaikilla on tarpeita...
- c) En kestä olla yksin
- d) Ihmiset tuijottaa säälivästi sinkkuja
- e) En osaa sanoa ei

Ja ynnää nyt todellinen ikäsi!

	a)	b)	c)	d)	e)
1	-3	+149	+11	.	.
2	+6	-6	.	.	.
3	-4	+17	0	.	.
4	+14	+3	-9	.	.
5	-17	+28	0	.	.
6	-32	-23	+67	.	.
7	-8	+11	-3	+4	.
8	-22	-9	0	-29	.
9	-15	+33	-15	-11	.
10	+21	-5	-5	-5	-11

Vastaukset:

- 1. Kamferi
- 2. Neon
- 3. Komppa-Cup
- 4. Pariisilainen Lintu
- 5. Sininen
- 6. Telluuri
- 7. Fii
- 8. Petri Kostia
- 9. Mike Sewage
- 10. Lumisota
- 11. Oltermanni
- 12. Coroona
- 13. Sergelin tori
- 14. pHuksi
- 15. Annaalit
- 16. Cancan
- 17. Kondensatio

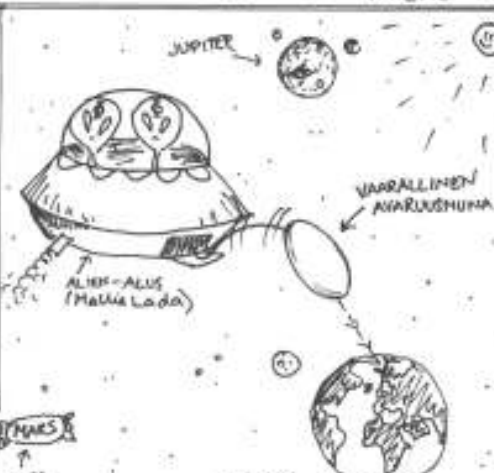
ALKU - KEMISTIN ELÄMÄÄ

OSA I: JOSSA SELVIÄÄ MM. FYSISTEN VAIETTU ALKUPERÄ

Avaruushuna saapui ilmakehään...

Ja laskeutui...

Kauas, kauas sitten, kun maapallo oli vielä nuori totteleva kaukaisen planeetan osukkeita katalan juonensa: ne laskevat maapallolle jätkeläisensä, jotta tämä voisi valloittaa maailman...

JA SITTEN... (TUI KAUHISTUS!)

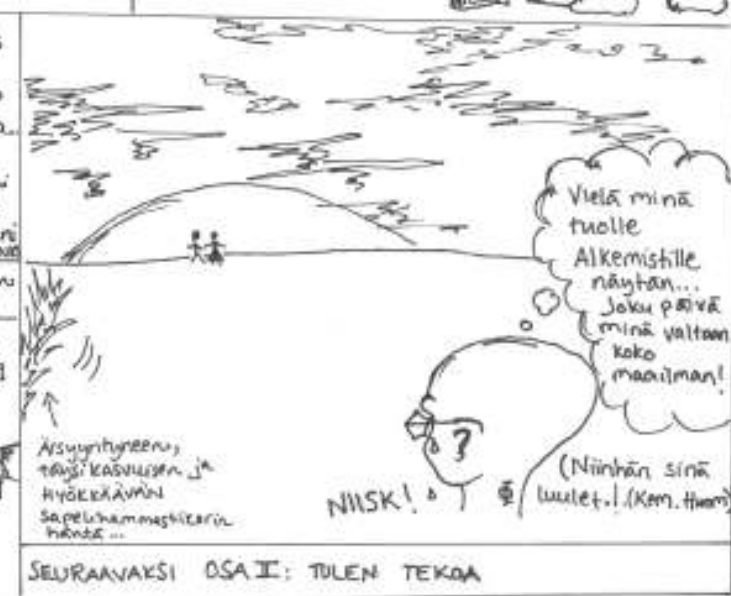

(MO, AINAHAN MIESIESIMME, ETTEIVÄT NE AINAKAAN TÄLTÄ PLANEETALLA OLE...)

Homo Neanderthalensis physium → Homo extra sapiens chemicum

Kunnes tuli jotain, mikä viimein erotaisi heidät...

SEURAAVAKSI OSA II: TULEN TEKOA

Kemian Tekniikan osastolta valmistuneita:**Huhtikuussa 2002 valmistuneet:**

Karjalainen Teemu (Kemian tehdastekniikka, prof. Jukka Seppälä)
 Keskitalo Tuomo (Kemian tehdastekniikka, prof. Outi Krause)
 Leinonen Anna (Teknillinen biokemia, prof. Katrina Nordström)
 Ritamo Ilja (Teknillinen biokemia, prof. Matti Leisola)
 Sippola Soili (Teknillinen biokemia, prof. Simo Laakso)
 Ylä-Jarkko Olli (Prosessiautomaatio, prof. Sirkka-Liisa Jämsä-Jounela)

Toukokuussa 2002 valmistuneet:

Bergman Johanna (Teknillinen biokemia, prof. Simo Laakso)
 Grönqvist Sonja (Teknillinen biokemia, prof. Katrina Nordström)
 Karjalainen Timo (Kemian tehdastekniikka, prof. Jukka Seppälä)
 Peltonen Laura (Teknillinen biokemia, prof. Katrina Nordström)
 Putkonen Mikko (Teknillinen biokemia)
 Saari Pia (Kemian tehdastekniikka)
 Suutari Johanna (Kemian tehdastekniikka, prof. Outi Krause)

Kesäkuussa 2002 valmistuneet:

Heiskanen Harri (Teknillinen biokemia, prof. Matti Leisola)
 Koskinen Jani (Teknillinen biokemia, prof. Matti Leisola)
 Lybeck Jenni (Soveltava kemia, prof. Lauri Niinistö)
 Myllymäki Pia (Soveltava kemia, prof. Jorma Kivilahti, S-113.)
 Laitinen Otto (Soveltava kemia, prof. Lauri Niinistö)
 Slioor Riku (Kemian tehdastekniikka, prof. Outi Krause)

Elokuussa 2002 valmistuneet:

Kärenlampi Rauni (Teknillinen biokemia, prof. Katrina Nordström)
 Pänkäläinen Petri (Kemian tehdastekniikka, prof. Outi Krause)
 Thesleff Henna (Teknillinen biokemia, prof. Matti Leisola)

Kylläpä taas huiske käy kun pHuksit ovat jälleen valloittaneet Otaniemen. Mutta onko mikään muuttunut? Osastoa remontoidaan, labroja laitetaan uuteen uskoon ja opiskellaan ahtaasti. pHukseja ei paljoa osastolla näy, labroja ja kemman peruskursseja lukuun ottamatta. Kyllä muutos aina virkistää.

Mutta. Muistetaanko opiskelun välissä, että maailma on kuitenkin ympärillä ja Ota-Onnelasta suurin osa joskus poistuu työelämään? Luennotta toiselle, pikalounas Soden ruokalassa, illat tehokasta opiskelua. Neljässä vuodessa valmiiksi ja silmät ummessa, täysin tumpelona töihin. Ainahan sitä kuulee valitettavan, että opiskelijat ovat laiskoja - mutta kyllä laiskuus keskittyy nykyään vapaa-aikaan. Eipä ole kenenkään pakko tunkea nenää kirjan väliin joka ilta. Kyllä TKK:lle on ennenkin valikoitunut sellaiset, joilla opiskelu onnistuu tasaisen tappavaan tahtiin vaikka välillä tekisikin töitä, joisi kaljaa, kiertelisi ulkomaille tai kotimailla, enemmän tai vähemmän ammatillisilla excuilla ja kesätöissä. Harrastukset ovat hyvä juttu..

Kyllä maailma perustuu suhteisiin edelleenkin. Pitkät lounaat ovat mennyttä historiaa, mutta jos tuntee jonkun tyypin jossain, siitä on aina hyötyä.

Ei saa jäädä kotisohvalle homehtumaan, ylös, ulos ja ...!

Näkymätön tekijä

Kemistikillan tapahtumakalenteri

Ke 9.10	pHuksien perinnesitsit	Smökki
To 10.10	Mentorsaunailta	Innopolin klubisauna
Ke 16.10	Fazer-excu	
Ke 23.10	Lastenkutsut	
To 24.10	OK-päivä	Kemman lafka
Ma 28.10	Tisleen 04/02 DL	
Ti 29.10	Lauluilta	OK20
To 31.10	Isojen oma juttu	
Pe 1.11	KK-IK-sitsit	Smökki
La 9.11	yLipastositsit	uusi yliopistotalo
Ma 18.11	Vaalikokous	
Ti 19.11	Poikkitieteelliset bileet	
To 21.11	piKKujoulut	Espoon vpk-talo
Ma 25.11- Ke 27.11	pHuksiristeily	punainen laiva ja Tukholma
Pe 29.11	Tisleen 05/02 DL	
Ma 2.12	Corona-cupin finaali	Gorsu

Muita menovinkkejä:

To 10.10 Kauppakadun appro Jyväskylässä
(lisää tietoa: www.co.jyu.fi/kauppakadunappro/)

Ke 23.10 Oikosulku
SIKKiläisten järjestämät bileet

Ke 30.10 Bordelli
KIKkiläisten järjestämät jo legendaarisiksi muodostuneet bileet

Pe 1.11 Halloween-bileet
Matlu-hihhulit järjestävät Domma-2ssa

Ke 13.11 2. päivän bileet
HYKKiläisten Kemian päivien kunniaksi järjestämät bileet dommalla. Paikalla paljon kemistejä eripuolelta Suomea

Pe 22.11 Sikajuhlat
Prodekon fuksien järjestämät perinteiset sikajuhlat

